

РЕШЕНИЕ

№ 6092

гр. София, 05.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4919** по описа за **2020** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР /КФН/, чрез пълномощника юрк. Г., срещу решение № 54098 от 27.02.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 19-ти състав по НАХД № 17170/2019 г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Посочва се, че в противоречие с приложимия материален закон е становището на СРС, че последните два изготвени счетоводни баланса за проверяваното дружество, поне един от които е одитиран, са одитираният годишен финансов отчет /ГФО/ за 2017 г. и финансовият отчет за третото тримесечие на 2018 г., тъй като сделката е сключена на 04.10.2018 г. Цитира се разпоредбата на чл. 100т от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, от която се прави преценката за това, кой е последният изготвен и разкрит публично счетоводен баланс на база писмени доказателства, които установяват точно тези обстоятелства – наличен финансов отчет, който е публично разкрит, по смисъла на цитираната законова норма. В случая тези обстоятелства се установяват само по отношение на

балансите, на които са се позовали актосъставителят и наказващият орган, а именно – ГФО за 2017 г. и шестмесечният финансов отчет за 2018 г. за първото полугодие на 2018 г. на [фирма]. Като незаконосъобразен е определен подходът на съда, при който се приема, че последният изготвен баланс по смисъла на закона е този за тримесечието, което предхожда датата на сделката – това, което приключва на 30.09.2018 г., без да е установено, че за това тримесечие има изготвен и публично разкрит финансов отчет. Законът, според касатора, изисква при изчисляване на имуществения праг по чл. 114, ал. 1 от ЗППЦК, един от двата баланса, от които ще се вземат предвид данни за това изчисление, да бъде последният изготвен и публично разкрит баланс, без значение кое от тримесечието, за което той се отнася и дали предхожда с едно, две или повече тримесечия сключването на конкретната сделка. Изяснява се, че не случайно законодателят е предвидил, че изчисляването на имуществения праг по чл. 114, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗППЦК се извършва при сравнение на стойността на активите между последните два изготвени счетоводни баланса на дружеството, поне един от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл. 100т от ЗППЦК. Отнесено към конкретиката на казуса, няма как да се очаква финансовият отчет за трето тримесечие на 2018 г. /приключващо на дата 30.09.2018 г./ да бъде изготвен към 04.10.2018 г., след като съгласно закона отчетът за съответното тримесечие се изготвя и се оповестява публично в срок до 30 дни от края на тримесечието, в случая – до 30.10.2018 г., което е след датата на процесната сделка. Изяснява се още, че преценката дали една сделка, сключена от публично дружество прехвърля даден имуществен праг, съответно кои баланси на дружеството са публично разкрити, се извършва към определен момент, установен в чл. 114 от ЗППЦК и това е датата на сключване на сделката, а не датата на извършване на проверката или съставяне на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Сочи се още, че обстоятелството, че до сключване на процесната сделка се е стигнало в резултат и на действията на друго лице, а именно – другият представляващ А., не се отразява на правилността на извода, че Г. М. е извършил нарушението, за което е ангажирана отговорността му с процесното наказателно постановление. За неспазване нормата на чл. 114, ал. 1, т. 1, пред. първо, буква „а“ от ЗППЦК от другия представляващ публичното дружество, във връзка със сключване на процесната сделка, е издадено друго НП. Обстоятелствата във връзка с отговорността на И. А. са описани в това друго НП, което е правилно и законосъобразно, тъй като отговорността на двамата представляващи се ангажира с две отделни наказателни постановления. В качеството си на представляващ и управляващ публичното дружество Г. М. е бил наясно със завишените изисквания, които ЗППЦК установява към публичните дружества, включително с изискванията към лицата, които управляват и представляват публични дружества. Той е бил длъжен и е могъл да се съобрази с конкретното изискване на чл. 114, ал. 1, т. 1, пред. първо, б. „а“ от ЗППЦК във връзка със сключената сделка на 04.10.2018 г., но не го е сторил, предвид което е извършил нарушението виновно. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди изцяло наказателното постановление, както и присъждането на юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника.

Ответникът – Г. Л. М., чрез процесуалния си представител адв. Г., оспорва жалбата и моли съда да остави в сила процесното решение по съображения, изложени в

приложения по делото отговор на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 54098 от 27.02.2020 г. по НАХД № 17170/2019 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 19-ти състав, е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № Р-10-877/01.10.2019 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 5, предл. първо от ЗППЦК, на Г. Л. М., в качеството му на представляващ и управляващ [фирма], е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 50 000 лева, за извършено нарушение на чл. 114, ал. 1, т. 1, пред. първо, буква „а“ от ЗППЦК.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Д. С. Б., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че липсва по същество осъществено нарушение, тъй като се констатира, че неправилно, при определяне на стойностите на конкретната сделка, не са взети предвид от проверяващите последните два изготвени счетоводни баланса. Констатирана е неяснота във волята на актосъставителя и на наказващия орган относно конкретното деяние, вменено като нарушение на М., както и относно това, защо при условие, че дружеството се управлява и представлява само заедно и не поотделно от две лица, именно М. е бил санкциониран за подписване на нареждане на сключената сделка.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, а именно – заверено копие на разпечатка от интернет, от което е видно, че [фирма] е оповестило финансовия си отчет за третото тримесечие на 2018 г. на 05.11.2018 г.; НП № Р-10-857/01.10.2019 г., издадено на И. А. за извършено нарушение на чл. 114, ал. 1, т. 1, пред. първо, буква „а“ от ЗППЦК във връзка със сделката за покупка на 9200 акции от капитала на П. [фирма].

Касационната инстанция, на основание чл. 220 от АПК, приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

Със заповед № 3-160/08.05.2019 г. на зам. председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционна дейност“, са определени съответните длъжностни лица, които да извършват проверки във връзка с упражняване на контрол за спазване разпоредбите на ЗППЦК и нормативните актове по прилагането им от [фирма], като същата е била сведена до представляващите и управляващите дружеството Г. М. и И. А. на 10.05.2019 г. [фирма] е публично дружество и като такова е вписано в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/. Съгласно справката от търговския регистър [фирма] е действащо дружество със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 10, и се представлява заедно от И. Л. А. и Г. Л. М..

Проверката е включила проверка на място в офиса на дружеството, както и

впоследствие на изискани и представени на 20.05.2019 г. документи. Установено било, че на 04.10.2018 г. дружеството е придобило акции, които са издадени от Пенсионно осигурителна компания /П./ „Съгласие“ на обща стойност 1 265 460 лева, като при сделката са изкупени 9 200 броя акции на обща стойност 1 265 460 лева при цена на акция от 137,55 лева. За тази сделка е налице нареждане № 17240010734 от 04.10.2018 г., подписано от двамата представляващи [фирма] - И. Л. А. и Г. Л. М.. [фирма], видно от справка на интернет страницата на „Българска фондова борса“, оповестява дължимата информация пред обществеността посредством интернет портала, достъпен на интернет адрес: <http://fininfo.news.bg>. Приложени са справки за подадени финансови отчети преди сделката. Годишният одитиран финансов отчет на дружеството за 2017 г. е с публикуване на 30.03.2018 г., когато е бил изпратен и на КФН. Съгласно същият общата стойност на активите в баланса на дружеството към 31.12.2017 г. е 3 487 000 лева и прагът от 1/3 от тази сума е 1 162 333,33 лева. Финансовият отчет на дружеството за първото шестмесечие на 2018 г. е представен публично на 26.07.2018 г., когато е постъпил и в КФН. Съгласно същият общата стойност на активите в баланса на дружеството към 30.06.2018 г. е 3 193 000 лева, предвид което 1/3 от тази сума е 1 064 333,33 лева.

Проверяващите преценили, че стойността на сключената на 04.10.2018 г. сделка с П. [фирма] на обща стойност 1 265 460 лева, следствие на която дружеството придобива активи в случая акции, превишава изчисления праг от 1/3 от по-ниската стойност на активите, съгласно двата последно обявени счетоводни баланса, като е прието, че по-ниският праг е 1 064 333,33 лева, съгласно баланса на дружеството към 30.06.2018 г., а балансът за третото тримесечие на 2018 г. не е използван, независимо, че е бил обявен към датата на проверката, тъй като приели, че не е бил обявен към датата на сделката 04.10.2018 г. Също така в хода на проверката било установено, че за сделката, с която дружеството е придобило акции на П. [фирма], представляващите дружеството, които го представляват само заедно, не са овластени от общото събрание на дружеството за тази сделка, а единият от представляващите е именно Г. М.. В резултат на това е съставен АУАН № Р-06-792/19.08.2019 г. срещу Г. М. за това, че в качеството си представляващ и управляващ [фирма] е подписал нареждане, в резултат на което е сключена сделка за закупуване на акции на П. [фирма] на обща стойност 1 265 460 лева, която надвишава прага от 1/3 от по-ниската стойност на активите, съгласно последните два изготвени счетоводни баланса, поне единият от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл.100т от ЗППЦК, който е 1 064 333,33 лева, без да е бил предварително овластен за това от общото събрание на акционерите на публичното дружество, което нарушение е извършено в [населено място] на 04.10.2018 г. и е с правна квалификация чл. 114, ал. 1, т. 1, пр. първо, б. „а“ от ЗППЦК. Въз основа на акта е издадено процесното НП.

При правилно установена от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 19-ти състав фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция намира, че съдебното решение е постановено при неправилно прилагане на материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1, т. 1, пред. първо, б. „а“ от ЗППЦК лицата, които управляват и представляват публично дружество, без да бъдат изрично овластени за това от общото събрание на публичното дружество, не могат да извършват сделки, в резултат на които: дружеството придобива, прехвърля, получава или предоставя за ползване или като обезпечение под каквато и да е форма активи на обща стойност над една трета от по-ниската стойност на активите съгласно последните два изготвени

счетоводни баланса на дружеството, поне един от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл. 100т от ЗППЦК. В конкретния случай М. е извършил именно такава сделка. Видно от събраните до делото доказателства се установява, че с подписаното нареждане за покупка на 9 200 броя акции от капитала на П. [фирма], на обща стойност 1 265 460 лева, в качеството си на представляващ [фирма], без да има решение на общото събрание на публичното дружество, е нарушил посочената разпоредба. Дължимото правомерно поведение е описано в чл. 114а, ал. 1 от ЗППЦК, съгласно който управителният орган представя пред общото събрание мотивиран доклад за целесъобразността и условията на сделките по чл. 114, ал. 1 от ЗППЦК, въз основа на която информация да получи изрично и предварително одобрение. Евентуалното последващо одобрение е ирелевантно от гледна точка на задължението по чл. 114, ал. 1 от ЗППЦК. Предоставянето на доклада на вниманието на акционерите преди сключване на въпросната сделка е гаранция, че те ще могат да вземат правно и фактически обосновано и информирано решение, когато става дума за сделки, представляващи значим имуществен интерес.

Не се споделя твърдението на районния съдия, че липсват изложени съображения в АУАН и НП относно това, защо актосъставителят и административнонаказващият орган са приели, че изпълнителното деяние на твърдяното административно нарушение е извършено само от единия представляващ дружеството. В действителност нареждането е подписано и от двамата представляващи и управляващи [фирма], като и двамата са понесли санкция за това свое правомерно поведение. Изрично в разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от ЗАНН е предвидено, че административнонаказателната отговорност е лична. Следователно М. отговоря за своите действия като представител на публичното дружество. Фактът, че представителството се осъществява заедно с другия представител, не го освобождава от отговорност. В случая отговорността на М. не е ангажирана за действията, извършени от другия представляващ дружеството И. А., а за неговите собствени – че е подписал нареждането, с което е сключил сделката като представител на юридическо лице, публично дружество. Всеки от двамата представляващи се явява извършител на нарушение по чл. 114, ал. 1, т. 1, пред. първо, б. „а“ от ЗППЦК във връзка със сключването на сделката за покупка на акции, доколкото всеки от тях е подал и подписал нареждането, без което не би се стигнало до сключване на сделката. Обстоятелството, че до сключване на процесната сделка се е стигнало в резултат и на действията на друго лице, не се отразява на правилността на извода, че М. е извършил нарушението, за което е ангажирана отговорността му. В тази връзка, настоящият съдебен състав не намира, че неизлагането на аргументи за ангажиране отговорността на другия представляващ [фирма] в процесното НП, издадено на Г. М., представлява нарушение на материалния или процесуалния закон.

Неправилно първоинстанционният съд е приел също, че липсва по същество осъществено нарушение, тъй като се констатира, че неправилно при определяне на стойностите на конкретната сделка не са взети предвид от проверяващите последните два изготвени счетоводни баланса. Видно от текста на нарушената разпоредба, изчисляването на имуществения праг се прави като се съпоставя стойността на активите съгласно последните два изготвени счетоводни баланса на дружеството, поне един

от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл. 100т от ЗППЦК. От събраните по делото доказателства се установява, че последният одитиран и публично разкрит баланс в случая е ГФО за 2017 г. Последният изготвен счетоводен баланс, който е публично разкрит, съгласно чл. 100т, е шестмесечният финансов отчет за 2018 г. за първото шестмесечие на 2018 г. /на дата 26.07.2018 г./. Към датата на сключване на процесната сделка от 04.10.2018 г. няма друг разкрит финансов отчет от [фирма], който да е публично разкрит. Няма как да се очаква, според съда, финансовият отчет за третото тримесечие на 2018 г. /приключващо на датата 30.09.2018 г./ да бъде изготвен към 04.10.2018 г., след като съгласно закона, отчетът за съответното тримесечие се изготвя и се оповестява публично в срок до 30 дни от края на тримесечието, което е след датата на процесната сделка. Както и административният орган е посочил в жалбата си, преценката дали една сделка, сключена от публично дружество прехвърля даден имуществен праг, съответно кои баланси на дружеството са публично разкрити, се извършва към определен момент, установен в чл. 114 от ЗППЦК, и това е датата на сключване на сделката. В тази връзка се взема предвид представената от КНФ информация от интернет страницата на медията <http://fininfo.news.bg>, че [фирма] е оповестило публично по реда на чл. 100т от ЗППЦК финансовия си отчет за третото тримесечие на 2018 г. на 30.10.2018 г. – близо месец след сключването на процесната сделка. В тази връзка правилно този отчет не е взет предвид при изчисляване на относимия праг по чл. 114, ал. 1, т. 1, пред. първо, б. „а“ от ЗППЦК.

Съгласно кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна норма на чл. 221, ал. 5 от ЗППЦК /в приложима редакция/, който извърши или допусне извършване на нарушение на чл. 77п, ал. 2 и 3, чл. 114, ал. 1, 3, 4, 8 и 9, чл. 114а, ал. 5 и 6, чл. 116а, ал. 1, чл. 126в, чл. 133, ал. 2 и 4, се наказва с глоба в размер от 20 000 до 50 000 лева. Посоченото наказание, изразяващо се в засягането на имуществената сфера на сочения за нарушител, е със значителен размер в сравнение с повечето наказания, предвидени в други закони. Очевидно волята на държавата е насочена, не само към това да предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред, но най-вече към въздействие и предупреждение на други лица да не вършат подобни нарушения, предвид на значимостта на засегнатите, посредством нарушението елементи от реда на държавно управление. В случая е важна същността на засегнатите с противоправното деяние обществени отношения. Дружествата, които търгуват с акции са важна съставна част от финансовата система на всяка държава, поради което тяхната дейност и управление се контролират

стриктно от компетентните органи, натоварени с тези функции. В случай на неизпълнение на законовите или подзаконовите разпоредби, би могло да се създаде опасност за финансова стабилност на дружеството, която да засегне и други търговци на пазарите на ценни книжа. Многобройни са примерите в световен мащаб, когато подобни дружества са обявени в несъстоятелност, поради неефективното им и лошо управление, при което са нанесени значителни вреди на трети добросъвестни лица и на държавата. Чрез налагането на наказания – глоби на управляващите тези дружества физически лица и имуществени санкции на самите предприятия се цели същите да бъдат мотивирани да изпълняват задълженията си, свързани със спазването на финансовата дисциплина и установения в държавата правов ред.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 19-ти състав, е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се потвърди наказателното постановление.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, IV Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 54098 от 27.02.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 19-ти състав по НАХД № 17170/2019 г., и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-877/01.10.2019 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 5, предл. първо от ЗППЦК, на Г. Л. М., в качеството му на представляващ и управляващ [фирма], е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 50 000 лева, за извършено нарушение на чл. 114, ал. 1, т. 1,

пред. първо, буква „а“ от ЗППЦК.

ОСЪЖДА Г. Л. М. да заплати на КОМИСИЯ ЗА Ф. НАДЗОР сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.